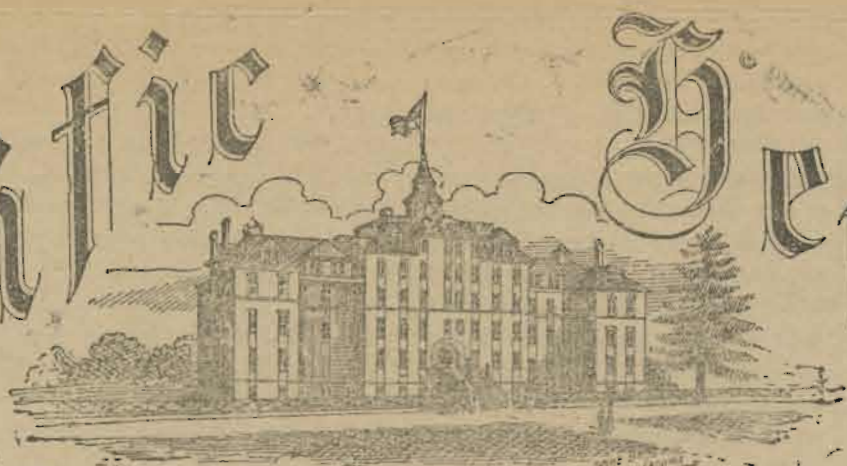


Pacific Herald.



PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 10.

Parkland, Wash. 9. Marts 1896.

6te Aarg.

Faltfalsme.

Se, hvor heftig Døden ryster
Liosens himmelsøde Træ.
Dib I bange, hid og høfter,
Samler Druerne paa Kræ.
Gjemmer dem for eders Dretter,
Ryder dem med Troens Mund,
De fordrider alle Smerter,
Og gjør Sjælen evig sund.

Kommer I, som fyle Heben
Af Guds Brede's Tordenlyg,
Her er Vel at fly fra Breben,
I Gethemane er Ly.
Her er Paradis det andet,
Røde Laareperlers Floj;
Purpurføed og Graaden blaudet
Løbster Sjæl og Mars og Blod.

Nu god Nat af Verdens Gie,
Af din Ro og Overhang.
I den anden Adams Leie
Sandt min Sjæl sin Brudefeng.
Her hvor du din Svød lod råde,
Har jeg slaget op mit Telt;
Her jeg gaaft vist vil vinde,
Hvor for mig du laa til Felt.

H. A. Broxson.

En tør Bog.

Den bekjendte engelske Præst W. Haslam fortæller i sin Bog "Ud fra Guds Høstmark" følgende Oplevelse:

"Netop paa den Tid, da jeg havde meget Arbejde, fik jeg engang en Indbydelse til et fornemt Hus, hvor jeg skulde være sammen med en ung Mand, som beklædte en høj Stilling. Han skjænkede ikke det evige Liv en eneste Tanke og levede, som om Evigheden ikke eksisterede for ham. Sin og elskværdig i sin Omgængelse, var han dog altid aandstravende, naar Taler dreiede sig om aandelige Spørgsmaal, og tog slet ingen Del i en saadan Underholdning.

En Morgen traadte han ind i Værelset og satte sig ved Kammen, medens jeg var beskæftiget med at læse et Kapitel i Bibelen. Allerede dette opmuntrede mig til at tro, at Forbønnen for ham var naaet til Guds Øre; og jeg bad inderligt: "Herre, dersom det forholder sig saaledes, saa lad ham tale til mig!"

Kort efter gjorde han den Bemærkning: "En tør gammel Bog ikke sandt?"

"Paa ingen Maade," svarede jeg; "for mig er den ikke tør, thi dens Indhold er for mig af den største Betydning."

Da han intet svarede, vedblev jeg: "Naar man beskæftiger sig levende med en eller anden Gjenstand, saa kan enhver Bog, som indgaaende omhandler samme, gjøre sikker Regning paa vor Interesse."

"Ja gaaft vist," svarede han løst.

"Igaar aftes," vedblev jeg, "saa jeg Dem fordybet i en af disse gule Zernbaneromaner."

"Ja," afbrød han mig lidligt; "jeg havde læst i den paa Toget og var saa optaget af Historien, at jeg slet ikke lagde Mærke til vor Ankomst til Bane-gaarden. Jeg maatte bryde af paa det mest spændende Sted; derfor benyttede jeg den første den bedste Leilighed til at saa den læst ud."

"Hvad handlede Bogen om?" spurgte jeg, "er det en sandfærdig Historie?"

"O, det gjør jo intet til Sagen, naar den kun er spændende og er skrevet godt."

"Det er netop ogsaa min Mening. Bogen interesserede Dem, fordi den Gjenstand, som den omhandler, tilstalte Dem. Af lignende Grund er denne Bog her, Bibelen, af stor Interesse for mig. Jeg glæder mig f. Ex. ved Tanken om Guds Kjærlighed til Menneskene. Menneskene er fulde af Synd, og Gud elsker dem dog! Det er ligesom en Moders Kjærlighed til hendes syge Barn; netop fordi Barnet er sygt, er hendes Kjærlighed saa meget mere virksom, selv om hun ogsaa hader den Sygdom, som Barnet er angrebet af. Saaledes elsker Gud Synderen, selv om Synden er ham vederstyggelig."

"Det kan være saaledes," sagde han, "for deres Vedkommende. Jeg for min Person har prøvet paa at læse Bibelen igennem gjentagne Gange; den er jengigtelig tør. Jeg tror ikke paa Bibelen, heller ikke at den er indblæst af Guds Aand."

"Navel; men deres Bantro forandrer intet ord denne Kjendsgjerning. Jeg er vis paa, dersom De kjendte Gud, saa spurgt De ikke om Beviser for Bibelens Sandhed."

"Men hvordan i al Verden kan jeg vide, at Bibelen er Guds Ord, undtagen igennem Beviser?"

"Der gives mange ydre Grunde," sagde jeg, "og de blive dagligt flere ved lærdes og reisendes Forskninger. Men for mig kommer det dog mere an paa indre Grunde. I dag ved Morgenandagten har vi læst i Apostlernes Gjæringer 4de Kapitel: "Han er den Sten, som er agtet for intet af eder, I Bygningsmand! hvilken er bleven til en Hovedhjørnesten." Ved De, at fra Begyndelsen til Slutningen af Guds Ord, er Stenen brugt som et Billede paa Kristus? Der er mange Bøger i Bibelen, skrevne af forskellige Forfattere, og dog stemme de overens i dette. Beviser dette ikke, at en og den samme styrende Aand har indgivet alle de for-

skjellige Skribenter dette Billede af Stenen? I 1 Mojs. 11 for Ex. læse vi, at Bygmestrene i Babel byggede et Taarn, hvis Spidse skulde naa ind i Himmelen. De "tog Tegl for Sten." Murstene, dannede af Menneskehænder, istedetfor Sten, skabte af Gud. Derfor mislykkedes deres Foretagende, og de blev adspredte. — Nu, det er ikke blot en Historie, men ogsaa en Lignelse. Menneskene vil ved egne Anstrengelser bane sig Vej til Himmelen, fordi de ikke har Kristus til deres Hælfærdighed og heller ikke vil have ham. Kristus er den af Gud lagte Grundsten og Kristi fuldkommene Værk er Byggematerialet; men Menneskene elske mere Teglet end Sten, foretrakke menneskelig Fromhed for Guds Værk."

"Jeg giver ikke meget for disse Ideer," bemærkede han utaalmodig.

"Aarhundreder før Kristus," vedblev jeg, "læser Psalmskriveren: "Den Sten, som Bygningsmændene forkastede, er bleven til en Hovedhjørnesten" (Ps. 118, 22). Den Herre Jesus anfører dette Sted, for at vise Jøderne, hvorledes de byggede paa deres egne Menneskemening, istedetfor paa Gud og hans Ord. (Matth. 21, 42). — Sjænen hos Daniel møder vi Kristus som en Sten, løstrevet, og det ikke med Hænder; denne Sten sønderflog det store Billede af Jern, Malin, Ler, Sølv og Guld, og den selv blev til et stort Bjerg, og fyldte den hele Jord. (Dan. 2). De ser, at Nebukadnezars Drøm gaar paa de fire store Verdensrigter, det babyloniske, persiske, græske og romerske; de maatte alle til deres Tid vige for Kristi store Rige."

Jeg vidste ikke, at min unge Ven nylig havde læst noget om Babylon og Nebukadnezar.

"Det er jo vældig interessant," sagde han og saa paa mig med Spænding.

Jeg spurgte ham: "Hvorfor, tror De, har disse forskellige Skribenter Billedet med Stenen, om ikke fra Gud? Nei, for De kan paa, at Guds Ord er ikke det tørre, aandsløse Matværk, som De anser det for. Naar De blot kjendte Herren og vidste, hvor høit han elskede Dem, saa vilde De være henrykt over det, som han aabenbarer om sig selv, og overrasket af det, som han aabenbarer Dem om Dem selv. Gud vidste om Dem, før Verdens Grundvold blev lagt, og elskede Dem saa høit, at han hengav sin Søn, for at De, naar De troede paa ham, ikke skulde gaa fortabt, men have det evige Liv. Guds Søn, som er kommen for at forløse Dem, er den selvsamme guddommelige Person, om hvilken Johannes skriver: "I Begyn-

delsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud."

Min Ven sagde: "Det er en uudgrundelig Sag, over hvilken der allerede er skrevet mange Bind."

"Ja," svarede jeg, "det er sandt. Men dog var Evangelisten Johannes en jevn Mand og vilde bruge et letfatteligt, ikke et usørskaaeligt Billede. Han vilde sige: ligesom Ordet aabenbarer Tankerne, saaledes er Kristus kommen for at aabenbare Gud og hans Kjærlighed. — Guds skrevne Ord er som et Tryllespeil, der tilbagestraaler Guds sande Billede for os."

"Af," sagde han, "paa Højskolen har jeg lært mere om de falske Guder end om den ene sande Gud!"

"De Adams Barn, nu vil De vasse dem ren og skyde Skylden over paa deres Lærer, ligesom Adam skyldte Skylden paa Eva og Eva paa Slangen! De tragt dog deres eget Ansigt i Guds Ords Speil!"

"Ja," sagde han, "jeg kunde have lyst til endnu engang at gennemlæse Bibelen for min egen personlige Sags Skyld; saa meget har jeg aldrig søgt i den."

"Det vil jeg ikke fraraade dem," gab jeg til Svar. "Læs De kun Bibelen og bed med det samme; men først maa De endnu gjøre noget andet."

"Hvilket?"

"Det første for Dem er, at De kommer til Gud og modtager deres Synders Forladelse. Gaa De til Ordets Gud, før De gaar til Guds Ord. Da Fangevogteren i Philippi var bleven vakt, hød Paulus ham: Tro paa den Herre Jesus. Han gjorde det og blev frelst hin Midnat. Først da hed det: "Og de talede Herrens Ord til ham", (Ap. Gj. 16, 32)."

"Hvorledes?" spurgte han; "man har sagt mig, at jeg skulde læse Guds Ord og saa tro, Guds Ord er den bedste Fører til Himmelen."

Jeg svarede: "Maaste har De misforstaaet deres Raadgiver. Visselig, Bibelen er ikke til, for at fortrænge Kristus, men for at vise os hen til ham. Skriften kan ikke gjøre videre end under-vise dem til Salighed, det vil sige pege for dem paa, hvad der hører til Frelsen. Men selve Frelsen faaes kun ved direkte, personlig Tro paa den Herre Jesus Kristus. Timotheus blev ikke omvendt, fordi han "fra Barndommen af kjendte den hellige Skrift," men fordi han troede Evangelium."*)

Slutningen paa vor Samtale blev, at min Ven besluttede at gaa til Gud og modtage sine Synders Forladelse. Han gif, som han var, og beraabte sig paa

*) Forfatteren tilhører den reformerte Kirke, som har forvirede Begreber baade om Tro og Naademidlet.

intet, uden paa Jesu Blod udgydt for ham. Herren valte ham ved Andens Kraft, overbeviste ham om hans Synd og ombødte ham. Han lærte Frelseren at kjende, og fra det Døbt af velsigte han, hvad Kristus, Guds evige Ord, havde at betyde for ham personligt.

Saaledes blev der af den tankeløse Epotter en glad kristen, som havde sin Glæde i Guds Ord og Bud. Han begyndte at granske i Ordet som i et Testament, der gav ham Oplysning om hans Arets Sigerelse og Rigdom. Ved Siden af sine Synders Forladelse fandt han i dette Testament, at der for ham gaves en Renselse for al Uretfærdighed, og desuden en Arv her paa Jorden blandt dem, som vare blevne helligede ved Troen paa Jesus Kristus.

Nu er det hans Bektelse paa Jernbanen; og hvor han kommer hen, der forkynder han for andre Frelserens glade Budskab.—Kk.

Oplevelser i Missionsarbeidet.

(Slutning.)

Anden Juledag oprandt regnfuld og taaget. Med Haab mod Haab begav Presten sig til Botskabet, hvor Guds tjenerne skulde holdes. Ankomsten did fandtes endnu ingen Almue. Dog — nu kom et Par, nok et Par og saa fremdeles den ene efter den anden. Nu var det at hilse paa Folk efterhvert, som de kom, introducere sig selv, spørge efter Navne, hvor de boede etc. og undersøge om de havde Salmebøger og hvad S'ge.

Endelig ved Halvotvenden er der til Prestens store Besjæmelse, men ogsaa Glæde, ankommet henimod 25 Mennesker, deriblandt den skandinaviske Del af Frelsesarmeen med sine røde Vaand om Pattene. Med isret Hjerte begynder han sin Forretning, glad over at faa Anledning til at forkynde det evige Evangelium om Jesubarnets Fødsel i Betlehem for saa mange dyreljovte Sjæle.

I sin Prædiken maler han for sine Tilhørere først Mennesket i Ulykkelig-hedsstanden, derpaa det stræftelige Fald og paaviser, at alle Mennesker har Del i dette Fald. Dernæst viser han, at Jesu Kristi Komme til Verden i Kjødet skede forat gjenoprette, hvad Mennesket havde tabt ved Syndesfaldet samt, hvorledes Gud nu i sit Ord tilbyder alle Mennesker, som vil gjøre Bod for sine Synder og tro paa Jesus, Synderens Forladelse og det evige Liv. Til Slutning søger han at gjenkalde i Tilhørernes Hjertes deres Barndomsminde om Julefestens Glæder i Hjemmet, og bede dem, som maatte have forladt sin Barndom, saa inderlig om, dog at vende tilbage til den, da Jesus har sagt, at uden vi blide som Børn, komme vi ingenlunde ind i Gimmeriges Rige.

Efter endt Forretning udtaler Presten sin Glæde og Tak til Forsamlingen over at saa mange har mødt frem, forat gøre Botskabet om Frelserens Fødsel. Hans Rejse hid havde været mere for at undersøge Forholdene, men han var bleven meget behagelig overrasket ved at se, at der var saa mange Lutheranere paa Stedet. Beskedent, men med tilbøjelig Alvor, udtalte han ogsaa, at ingen maatte betragte hans Komme saaledes som om det skulde være forunderligt eller noget Slags Bengevæls for Forsamlingen, i almindelighed denne Gang. Deri vil jegpe Kirke havde udvirket som forat

missionere og berolte hans Rejse. Hvoimaa påstede, han skulde kunne igjen vilde han være meget taknemmelig om man vilde meddele ham det.

Endelig bad han Tilhørerne om ikke at lade sig forføre og forvirre af de mange Sekter og Partier i dette Land, men blive fast ved sin fædrene lutheristiske Kirkes nedarvede Tro, da den havde Guds Ord rent og forvaltede Sakramenterne saaledes, som Herren havde befalet, samt lærte, at Jesus Kristus var Verden, Sandheden og Livet til Salighed.

Den Maade, hvorpaa Presten tog Bengesagen, havde en forunderlig Virkning paa den erkjendelsesfættige Forsamling. Den havde uden Tvivl faaet det Indtryk, at den ikke her havde nogen omstreifende Landskygger-Prædikan, men en virkelig Herrens Tjener, som ikke søgte deres Benge, men deres Sjæle; thi efter endt Guds tjenerne kom den ene efter den anden og stak til ham Benge, indtil han tilsidst havde noget over tre Dollars i Haanden. Dette syntes Presten var forret, da det betydeligt forøgede hans Ful offer.

Mange udtrokkte Diste om, ja ligesom bad Presten, at han dog maatte komme igjen. En Kvinde sagde med Tænder i Dnene, idet hun greb hans Haand til Afled: Tak, Tak! fordi De kom! Dette er den første lutheristiske Prædiken jeg har hørt i de 13 Aar, jeg har været i denne Stat. O, De maa komme igjen! Sin omtalte gamle Kvinde trængte sig ogsaa frem til Presten for at sige ham Tak og farvel; og medens Taarene rullede ned over de surede Kinder, udbød hun: Dette er den første Prædiken, jeg har hørt paa mit eget Sprog, siden jeg kom til Amerika, o, hvor jeg har længtet efter at høre Guds Ord forkyndt paa mit Modersmaal! Jeg er nu 74 Aar gammel og det latter mod Enden. De maa endelig komme igjen! Flere Udtalelser af lignende Art faldt, men det kan være nok.

Presten tog nu en hjertelig Afled med alle og lovede at komme igjen og at skrive til flere, hvad Tid han kunde komme igjen.

Saaledes endte det første Besøg paa dette nye Sted til ikke liden Besjæmelse, Stribebredelse og Dismygelse for den tvivlende og haabløse Verst, som havde gjort sig saa mange Forestillinger om denne Rejse. Han gennemskuede nu "Satan's Døgheder," som havde vellet hindre ham i at bryde Livets Bånd for hungrende Sjæle.

Da han atter sad i Carfen og Trainet rullede ud af Byen, opsteg en stillende fra Presten's Hjerte: O, Herre! lad dit uforsfaldte Evangelium finde Fodfæste paa dette Sted!

Medens Presten sad i sine egne Betragtninger over sine Oplevelser, kom en liden undersøgt Mand lige hen til hans Sæde og med smilende Ansigt kaldte ham Haanden, idet han sagde: "Goddag Landsmand!" "Goddag!" sagde Presten og trykkede hans Haand. "Men med Færd," spurgte Presten, "hvem er De; jeg mindes ikke at have set Dem før, og hvorledes kan De do oide, at jeg er deres Landsmand?" "Jo," sagde Manden, "jeg haade saa og herte, at De talte med Folk paa Depotet, som jeg kjender, og jeg forstod deraf, at det var Dem, som havde prædikeret her i Byen. Jeg vilde ogsaa været til Guds tjenerne, men fik først vide om det, da jeg kom til Byen" — han boede nemlig 8 Mil ude paa Vandet — "og da var da jeg sendt."

Presten bad ham nu sætte sig ved Siden af sig, og snart var de i en livlig Samtale. Presten spurgte ham baad om det, om der var flere Landsmænd derude, hvor han boede? Ja, der var mindst 30 Familier, som boede derude paa Staden Langsmed Floden. "30 Familier!" gjentog Presten. "Ja, tilføjet det." "Er der nogen Menighed og har de Betjening?" spurgte Presten. "Ja, der er Menighed, og de har ogsaa Prest, men —," tilføjede han, "de er alle Baptister paa saa vidtløftige nær, hvorat jeg er en. De fleste af dem," fortalte han videre, "har boet der en 10 a 15 Aar; og da i de første Aar ingen lutheristisk Prest kom til Settlementet og ingen vidste, hvor de skulde henvende sig, forat finde en saadan, fik endelig en amerikansk Baptisterprest Fodfæste blandt dem, og nu er de saa forstøffede i sin nye Tro, at man ingen Ting kan sige med dem. Jeg har været dem en Torn i Øiet i mange Aar, fordi de ikke kan saa mig med, og de falder mig den gale.... Men jeg har stærke Slalder og bærer det godt. Barnene, som er opvokset i disse 10 a 15 Aar, har ingen Religion lært, da jo disse amerikanske Sekter hverken bruger Religionskole eller Konfirmation, og de kan ikke tale andet end engelsk heller."

"Al, hvor sørgeligt!" tænkte Presten; "hvor taange af disse Sjæle kunde ikke været bevaret for vor lutheristiske Kirke, om vi havde været ude ude, men — atter forjert!"

Det er tungt for Missionæren at opleve saadant. Men det tungeste af alt tungt er dog, naar han ved om Landsmænd og Settlementer her og der, som ikke aldeles er tabte for den lutheristiske Kirke, men, som han ikke kan naa til med Livets Ord, dels fordi han maatte allerede for er overkøjet, men mest fordi han mangler Midler til at komme frem, ja lever under daglig Tryk af Næringssørg, som besjættiger hans Tanker mere end godt er, og som bringer ham til at søge saadanne Erhvervsaktiver, som ikke hæder ham og hans Embede hverken i de kristne eller de vantrøst Dine, men heller nedhæfter det. Z

Fra Missionsmarken.

(Af A. H. Lange.)

Saa er jeg da atter tilbage i Barkland efter en 2 Ugers Udflygt, og da det maatte lunde interessere "Herolds" Bæjere at høre lidt ogsaa fra denne Tur, skal jeg forsøge at skrive lidt derom.

Søndag Segræstina holdt jeg om Aftenen et Foredrag i Kirken i Tacoma Mandag tog jeg med "Fiver" til Seattle og "indlogerede" mig paa Dampbaaden "Evan McDonald", som gik nordover Kl. 12 Midnat. Seng havde jeg ikke Raad til at leie, men da jeg fik Bod til at sove paa Dækket, benyttede jeg Badstønnen til Hoodpude og Overfrakten tjente som Studebånd og jeg sov ganske godt hele Natten.

Kl. 7 om Morgenen skulde vi være i Stanwood, fortalte den ventlige "Buxer" mig, da jeg om Aftenen betalte for Biljetten, og da det nu led henimod 7 Tiden Tirsdags Morgenen, saa jeg ud, om jeg ikke snart skulde saa se det paa meget omalte Stanwood.

Et langt Brev fra Dampstønnen, og snart var vi ved Bryggen. Det havde meget om Natten og det havde Dækket laaet en halv Tomme dyb. Jeg kunde ikke spage mere end to Rækker i Byen, og da den ene af dem saa ganske nord ud, jatte jeg Ruffen hentmod den, Kom-

men vid havde jeg lyst til at se, hvordan den saa ud indvendig og klatrede op efter den vaade Bøj. "Held og godt fast i Bundstræmen," ja, i mig selv. Jeg gloede paa og se Kirkens indre, men saa glap Træt og jeg kom ned hurtigere, end jeg var kommen op.

Hadde jeg nu bare kommen ned paa en stillelig Maade, skulde jeg ikke ha sagt noget om det, men tænke sig til at laude i en Berpsel paa alle fire efter at have strævet saa haardt, forat saa se det indre af en næst Kirke. Slig gaar det, naar man er nygjærrig.

Jeg vaskede Siden af det bedste jeg kunde med den nysjaldne Sæ og trillede bort i Byen igjen, forat se, om jeg ikke kunde finde Pastor Foss og saa ham ud af Sengen. U Byens Slagter fik jeg eede paa, hvor Prestegaarden var, og da jeg kom did, fik jeg snart Fokkene op.

Men hvor godt det var at komme i Hus!

Men skulle Ben Foss fik lagt i Kon-tocovnen i en Fart, og om ikke ret længe lad jeg saa hyggeligt og varmede mig og drog lange Drig af Prestens Bibe.

Dagdag 12 Febr. var jeg med Foss til Florence, hvor en Kvindeforening blev stiftet den Dag. Denne Forenings formaal er at arbejde for Oprettelse af Menighedskole.

Herren udflygte Foretagendet, at de imaa, som begynte op i Florence fra Barnsben af, kan lære sin Frelser at kjende! Paa Foreningens Anmodning holdt jeg et Foredrag om "Kirkens Guds tjener" og mindede om, hvor meget vi har at takke Gud for, som har gjort os sit Ord uforsfaldet. Herren gve os mere lyst og Tæng til at høre og bruge Bibelordet!

Det gik nok saa bra, at komme over til Florence; thi det var hellig Dag, og vi gik did, men da vi skulde tilbage, var det meget. "Nu tar vi Henvet over Stua her," sa Foss, og afsted bar det snart frem og snart tilbage, ret som det var over en Tømmerstok, saa ned i en Berpsel, indtil vi omsider naaede frem til Jernbanelinien.

Den, der skal være Prest i Stanwood og Omegn maa lære sig til — om han ikke kan se han kommer did — at bruge alle Slags Besørgningsmidler.

Han maa kunne ride en Hest, ro en Baad, kjende til alle de "Snags", Sandebanker og Indtjeninger, som findes deroppe, og desuden kunne bruge Apostelernes Heste.

Foss er i Besiddelse af alle disse Redskaber og forstaaer at bruge dem.

Bil han hurtig afsted Vandevrien, sætter han sig i Sadelen, og hans rap-todede Hest bringer ham om kort Tid til Besjæmelsesstedet.

Bil han over til Romanoska, tar han sin Baad, "Sunshine", og det er inderskjent at være med Stanwoodpresten paa en Røtur, særlig ved Klatterider.

Den 13 Febr. om Aftenen skulde Foss til D n, forat underøise Sangloret, og jeg fik Bod til at være med. "Sunshine" havde ligget paa Reparationsværftet en Uges Tid og erklæredes nu "joddygtig". Vi bar Baaden ned til Stranden og stog var vi ude paa Sundet. Men "Sunshine" viste sig ikke at være joddygtig; Vandet hølgede ind og stog maatte jeg lægge Benene op paa Kilingen, forat holde mig tør. Da vi efter en halv Times Tid naaede Bank, var den halvfuld af Vand. Vi bankt den fast og gik op til Etas Vand, hvor Sangloret skulde have Døje. (Kere)

En Fars mærkelige Ombendelse.

Da jeg først kom til de Færene Slæter, bosatte jeg mig i Waukech, en af Forstæderne til Providence, R. I. Det er nu 17 Aar siden.

En Skandinaviske Nykommer var i de Dage et rigtig Særind og omkring Providence, og jeg havde ikke arbejdet ved Waukech Mills over en Uge, før jeg var kendt blandt dens 1000 Arbejdere som *the new Swede*. At jeg fik dette Navn kom rimeligvis af, at der allerede før var en svensk Arbejder ved Fabrikken.

Naar jeg nu tænker tilbage paa de Dage, kan jeg ikke andet end med Taknemmelighed og Forundring minde den Hensigtsfuldhed og Fjædsommelighed, som blev mig tilbedt blandt Stedets Beboere. Sjældt Hovedmassen af Arbejderne ved Fabrikken i Waukech bestod af Fælendere og Engeltømænd, var der dog ogsaa flere Yankee, og det rigtig af den gamle Skole, paa Stedet. En af disse var Mr. Seering fra Worcester, Mass. Han var en istid alvorlig og oprigtig Kristen, og jeg havde mangen hyggelig Samtale med ham. Men han havde ikke altid været saa. Da si forrige Liv og mærkelige Ombendelse fortalte han mig selv følgende:

"Værelse Høvedeshafter end de gamle Passagerbaade, der brugte at gaa i Ruten mellem New York og Øerne ved Arrangementet Bay kan neppe tænkes. Spil, Byderi og Uædelighed florerer som intetsteds ellers i hele Nye England, og det er hjerteløst at tænke paa de mange unge Mænd og Kvinder, som paa disse Baade blev ruinerte baade for Tid og Gænge. Hver eneste Lørdagsfølelse hele Sommeren igennem brugte vi at gaa ud med disse Baade, og tro den Sund, vi gik ombord, til vi allerede, gik det i et ustandseligt Sus og Dus. I Løbet af et Par Timer kunde ofte vor hele Uge gaa tabt. De fleste Baade førte ogsaa berusede Fruentimmer med, og disse hjalp hverken til at spare vore Penge eller forbedre Moralien. Jeg maa nu med Sorg og Græmmelse minde det ryggesløse Liv, som jeg da førte, og kan ikke noksom takke den gode Gud, for at han under dette rev mig som en Brænd ud af Jorden, om det end var et kostbart Midde, han brugte deril. "Age of Reason" var dengang min Bibel, og mangen Gang havde jeg en hjertelig Bletter over den brede og grove Vittigheder over Bibelen og Kristendommen. Jeg havde min Familie i Worcester, og jeg ved, at min Kone, der var en from Kristen, ofte bad for mig. Vor lille Datter var min Døster, og Tanken paa hende holdt mig mer end en Gang fra at synke dybere i Syndesøen, end jeg ofte gjorde. De kan tro, hun var et elskværdigt Barn; en af Guds Engle kan neppe tænkes bedre og fjædsommere end hun var. En Dag kom der Brev fra min Kone, hvori hun underrettede mig om, at vor Datter pludselig var blet syg, og at jeg maatte skynde mig hjem, derjom jeg ønskede at se hende illev. Mit Barn — min elskede Datter forsøgte mig! Nei, umulig! Jeg havde aldrig tænkt mig at saa hant kunde se. O, hvor Timerne syntes mig lange, lærend jeg noget Worcester. Jeg mere løb end gik fra Jernbanestationen til Hjemmet, Min Kone, der møbte mig i Døren, fortalte, at vor Datter ventede paa mig. Uden at si et Ord skyndte jeg mig forbi hende ind i Sygeboerhuset. Der saa min kjære Pige med lukkede

Øjne og Kinderne rødme af Feberbede. O, hvor ufølgelig valter hun sigtes mig i det Dieblid! Da hun om lidt aabnede sine Øjne og saa mig, opklaredes hendes Ansigt, og hun rakte mig sin lille hvide Haand. Overvældet af Sorg lauk jeg ned ved hendes Blik. Med et vilst hun sig op, og sine Arme omkring min Hals og med en neppe hørlig Stemme hvijsede: Papa, vil Du møde mig hos Jesus? Det tog mig en lang Stund før jeg fik et Ja over mine Læber; da faldt den lille atter tilbage paa sit Leie; et næsten himmelsk Smil spredte sig over hendes Ansigt, og da jeg igjen var istand til at se op, var mit Børns Hjel paa Englevinger bæret hen i Abrahams Skød. "Ved Guds Naade er jeg det, jeg er," tilsvarede han, "og hans Naade mod mig har ikke været forgyldes."

Nyheder.

Quartermen begynder fros efter Paaske. Sid os nu saa ret mange nye Elever!

Past. Hoel, som nu af Bor Frelseres Menighed i San Francisco er kaldet til Prest, aflægger i disse Dage Skolen et høit Besøg.

To af de Elever, som har taget Examen som Bæretinder, nemlig, Miss Clara Norman og Miss Gina Kingsley, har allerede forladt os. Resten hele Skolen fulgte dem til Stationen og sang dem et hjerteligt Farvel. Herrens nye sin Betsigelse over disse unge Kvinder og over Skolen og dens Gjerning!

Dr. A. H. Vinge, som nu i nogle Uger har besøgt forskellige Steder ved Sundet, vendte i denn Uge tilbage til San Francisco. Mrs. Grønberg reide med ham i Fråd om, at Klimatforandringen vilde være gavnlig for hendes Helbred. Hun har været sygelig, siden hun kom hertil sidste Høst. Gud give, at hun maa finde den Sundhed og Sigte, hun søger.

Sidste Lørdag Aften holdt P. S. U. Band sin anden aarlige Konfert i Skolens Festsal. En talrig Forjæmning havde mødt frem, saa Salen var fyldt indtil Trængsel. Denne Paastjæmning fortjente ogsaa stort Band baade paa Grund af sin Dygtighed i Musik og den Villighed, hvormed den ved alle Anledninger staaer til Tjeneste. Den har skaffet Skolens og Parklands Befolkning mangen hyggelig og underholdende Time. For dette fortjener den Tak og Opmuntring. Nu ved sidste Konfert spiste den admærket, bedre, sagde mange, end nogensteds før. Baade Lederen, Dr. P. Johnson, og de andre fortjener Ros for deres Fliid og Arbejde.

Ved Konferten var P. S. U. Band assisteret af Miss Elizabeth Lehmann fra Seattle (hun sang smukt), Søstrene Henrietta og Pauline Klockstad, Dr. A. A. Fjængsrud, P. S. U. Glee-Klub og P. S. U. Orkester.

Fleere Fabrikker for hermetisk Redslægning af Løg vil i Sommerens Løb

blive opført ved Puget Sound. Tre, hvoraf Arbejdet paa to allerede er paabegyndt, skal bygges i Anacortes, en paa San Juan Den og en i West Seattle.

Fairhaven Fish Co. folgte forleden Dag 5000 Kasser røget Silb til Firmær i San Francisco og har modtaget Bestilling paa yderligere 10,000 Kasser foruden en hel Del andre Fiskevarer, deriblandt den høfjænde røgede Løg i Olie. Efter Sigende afstjæbede samme Firma forrige Aar mere end Pacific Coast Trading Co. og Steele & Co. tilsammen. Bl. a afstjæbede Firmaet 80,000 Pund røget Fisk.—Tid.

Betalt for Herold.

C. Hole, Battle Lake, Minn, Die Peterson, Wittenberg, Wis, hver \$1.50, Mrs H. E. Foslien, Garfield, Minn, Miss Johanne Lindstrot, Nordland, Ja, hver \$1, C. M. Beaver, T. M. Beaver, Kasson, Rev H. J. Strand, Albert Sea, Minn, Albert Ellison, Missionsk, Mont, T. H. Bunde, Tegner, Ja, Ungdomsforeningen, San Francisco, Cal, R. T. Anderson, Winterville, Ja, Die D. Dale, Cambridge, Wis, A. S. Hsen, Sebeka, Niels Stenjon, Glenwood, Rev D. A. Norman, Dalton, Minn, Rev A. J. Anderson, Die Hansen, Grantburg, Wis, H. O. Lafluen, Banesboro, Minn, J. M. Starfelt, Fairhaven, Wash, J. O. Paulson, Lawrenceburg, Tenn, Carl Monson, E. Lindaa, Mayville, N. Dak, E. R. Bedeberg, Carbonado, Wash, John Hanson, Albert Sea, Gisle B. Græddalen, Marchester, Die D. Opdahl, Emmons, C. D. Esse, Hayward, A. Guldbrandson, Albert Sea, Die J. Rabberud, Freeborn, T. S. Olson, Sunburgh, Jøer S. Gerald, Bird Island, Minn, Rev R. J. Wisnaes, O. A. Wisnaes, A. Brodalen, Dickson, N. Dak, hver 50 Cents.

Inddrag til Pacific Lutheran University.

Henry Olsen, San Francisco, Cal, \$1, Indsamlet i Edison, Wash, ved Pastor Hagoes \$1.55, Mrs Syelstad, ved Past Hagoes \$1.

Parkland, Wash, 5. Marts 1896.
T. Parfesen, Kasserer.

"Jeg kendte ham, mens han var en Gut og har Tillid til ham nu," var en betænkning, Høg Forretningsmands Bemærkning angaaende en, som kom i hans Tjeneste. Gode Principer og rigtige Livsvaner danner en Karakter, som vil kræve Tillid.

Til Skatteyderer!

De som har Skat at betale Pierce Co., Wash, gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vinder lidt ved at betale i Januar og Februar og a ber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Benner i Østen, som sender os 35 Cents for hver Bog og en vigtig og Beskrivelse af Boks Boks og Abdit on

Sendes Bengene i Money Orders da gjør dem betaltbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office. Et der nogen, som har sendt os Pengene for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte feilagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.
T. Parfesen, Kass.

Læs dette!

Enhver, som samler nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Derudover mærk man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa indbringes inden Udenbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Der er god Anledning for Gutter og Piger til at gaae baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1896 og slutter den 31te Marts. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Fliid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Type writing betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Bærelsen en Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Morit saavel som i de sædvanlige Commonkolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 cts, Bærelse 10 cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Bærelsen 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forskudsvis.

Ansigninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønberg Parkland, Pierce Co., Wash

The Red Front

"Tæten" med et stort Lager af Herreflæder bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagsfulde og vakre Mønstre.

Inlet Præleri, ingen falske Paastaelser, intet Dumbugsalg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at stænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1309 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, . Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner
Kæbent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Omaha og Kansas City	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Portland	2 00 p. m.	5 00 p. m.
Seattle	11 45 p. m.	6 45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	7 00 a. m.	8 45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	10 30 a. m.	10 00 a. m.
Seattle	1 00 p. m.	1 50 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	5 55 p. m.
Seattle	8 00 p. m.	11 30 p. m.
Carbondale	4 45 p. m.	8 55 a. m.
Olympia, Ways Par- bor og Dæsta.	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Dag til Olympia, Crosta og South Bend afgaa hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Log afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaar fra Tacoma 7 30 p. m.
Daglig undtagen Søndag.
Afgaar fra Victoria 9 a. m.
Daglig undtagen Mandag.

Være fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. G. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off., 925 Pac. Ave., Depot Ticket Off., 1851 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Dr. Jængsbruds Blok i Nærheden af Universitetet.

NORSK

KOLONI.

Et af de vakreste Dalsfører i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omkring 5000 Indbyggere, er paabegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa Stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog særdeles billigt.

Alle fornødsle Oplysninger faaes ved at tilskrive

Martin Svarevud,
Eugene, Oregon.

The Bay City Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9

1118 - PACIFIC AVENUE. - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saafom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af Ilte og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery
and Coffee Parlors.

H. Anabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewellery, solid og platted Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ws.

Tacoma Wash

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Gandler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
G. Steinbach, Vice President
H. G. Anstved, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindtættninger.

Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Væer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Poststaabxer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The
Pacific Lutheran
University
Association

Udkommer hver Uge og koster forstubsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te fri.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
P. W. Casar, President.
G. W. Enos, Vice President.
O. S. Selvig, Cashier
D. D. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.
Dowmer G. S. Skiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
G. L. Holmes, Chas. Gosmer, Geo. P. J
Caton, P. H. Casar, G. W. Enos,
D. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Fler terme udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udblaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillaaer. Anvisninger paa alle Stæder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.